

פקודת החוק הפלילי (תקון).

מס' 59 לש' 1939.

פקודה המתקנת את פקודת החוק הפלילי, 1936.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת החוק הפלילי (תקון), 1939, וקוראין אותה כאחת עם פקודת החוק הפלילי, 1936, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

2. סעיף 5 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת ההגדרות דלקמן, האחת לאחר הגדרת המונח „חבלה“, והשניה לאחר הגדרת המונח „מקום צבורי“, המופיעות באותו סעיף:—
„אימפורט“ כולל —

(א) להכניס לפלשתינה (א"י), וכן

(ב) להכניס לתוך תחומי המים הפנימיים של פלשתינה (א"י) ובין שמעלים את הדבר המוכנס אל החוף ובין שאין מעלים אותו אל החוף ובין שמתכוונים להעלותו אל החוף ובין שאין מתכוונים להעלותו אל החוף“.

„פרסום“ כולל כל דבר דפוס או כתב וכל דבר הכולל ציור הנראה לעין, או אשר לפי צורתו, תבניתו או בכל אופן שהוא עשוי לרמוז על מלים או רעיונות, בין שהוא דומה ובין שאינו דומה מבחינת מהותו לדבר דפוס או לכתב, וכל העתק או רפרודוקציה של כל פרסום“.

3. סעיף 33 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י החלפת המלים „עברה שנענשים עליה במאסר שלוש שנים או יותר“ במלת „פשע“.

4. סעיף 42 מן הפקודה העיקרית יתוקן כך: סעיף-קטן (2) של אותו סעיף יסומן מחדש כסעיף-קטן (2) (א) והפסקא דלקמן תוסף בסופו של אותו סעיף-קטן:—

„(ב) מקום שביית משפט מטיל עונש מאסר בשל אי־תשלום כל סכום כסף שאותו בית משפט או בית משפט אחר פסק לשלמו עפ"י צו חיוב-בדין או פקודת בית המשפט, הרי, מששולם חלק מאותו סכום לכל אדם המורשה לקבלו, מנכין מתקופת המאסר מספר ימים שיחסו לס"ה של מספר הימים בתקופת המאסר יהא ככל האפשר כיחס הסכום ששולם לסכום שפסקו לשלמו;“

בתנאי שבחישוב מספר הימים שינכו מכל תקופת מאסר עפ"י פסקא זו, אין להביא בחשבון את יום המאסר הראשון, וכן כשיבואו לחשב את הסכום שהודות לו תופחת תקופת המאסר, אין להביא בחשבון שברי מיל“.

5. סעיף 59 מן הפקודה העיקרית יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף דלקמן:—

החלפת סעיף 59
מז הפקודה
העיקרית בסעיף
חדש.

—59— (1) כל אדם —

„עברות הסתה
5מרד.

(א) העושה או מנסה לעשות כל פעולה מתוך מזימת

הסתה למרד או העושה כל הכנה כדי לעשות פעולה
כזאת או קושר קשר עם כל אדם כדי לעשות פעולה
כזאת ; או

(ב) המפרסם כל מלים או מדפיס או מפרסם או מעתיק
כל פרסום שיש להם מזימת הסתה למרד ; או

(ג) המכניס לארץ כל פרסום שיש לו מזימת הסתה
למרד, אלא אם כן אין לו טעם להאמין כי יש לו
לאותו פרסום מזימת הסתה למרד.

יאשם בעוון ויהא צפוי בעברה ראשונה למאסר שתי שנים
או לקנס של 100 פונטים פלשתינאיים (א"י) או לשני העונשין,
ועל כל עברה שלאחריה למאסר שלוש שנים ; וכל פרסום
המסית למרד יוחרם לממשלת פלשתינה (א"י).

(2) כל אדם שנמצא ברשותו בלא נימוק חוקי פרסום שיש
לו מזימת מרד יאשם בעוון ויהא צפוי בעברה ראשונה למאסר
שנה אחת או לקנס של חמשים פונטים או לשני העונשין כאחד,
ועל כל עברה שלאחריה — למאסר שתי שנים ; ואותו פרסום
יוחרם לממשלת פלשתינה (א"י).

(3) אין להתחיל בתביעה פלילית על עברה עפ"י סעיף
זה אלא תוך ששה חדשים מיום מעשה העברה.

(4) אין מביאין אדם למשפט פלילי על עברה עפ"י סעיף
זה בלא הסכמה בכתב מאת היועץ המשפטי.

(5) אין לחייב אדם בדין על עברה עפ"י סעיף זה על
יסוד עדותו של עד אחד שלא היה לה חיזוק.

6. סעיף 60 מן הפקודה העיקרית יתוקן : —

תקון סעיף 60 מן
הפקודה העיקרית.

• (א)

(ב) ע"י מחיקת סעיף־קטן (2) מאותו סעיף והחלפתו בסעיף־הקטן דלקמן :—

„(2) כשיבואו להחליט באם הכוונה שבה נעשתה איזו פעולה או
שבה נאמרו איזה מלים או שבה נתפרסם איזה מסמך היתה בה או
לא היתה בה משום הסתה למרד, רואין כל אדם כאילו זמם את
התוצאות שתהיינה גובעות בדרך הטבע מהתנהגותו בשעה שהתנהג
באותו אופן ובמסיבות שבהן התנהג באותו אופן ;

(ג) ע"י ביטול סעיף־קטן (5) מאותו סעיף והחלפתו בסעיף־הקטן דלקמן :—

„(5) פעולה, נאום או פרסום לא יהא בהם משום הסתה למרד

מחמת זה בלבד שהם מתכוונים —

(א) להוכיח כי הוד מלכותו או ממשלת פלשתינה (א"י) הותע

או טעו בכל פעולה שנקטו בה ;

(ב) להראות על פגימות או ליקויים בחוקת פלשתינה (א"י) או בשלטונה כפי שהוקמו עפ"י החוק או בכל חוק מחוקיה או בהנהלת הצדק מתוך כוונה לתקן את הפגימות או הליקויים האלה; או

(ג) להשפיע על נתיני הוד מלכותו או על תושבי פלשתינה (א"י) לנסות ולהביא באמצעים חוקיים לכלל שנויו של כל ענין בפלשתינה (א"י) כפי שהותקן עפ"י החוק; או

(ד) להראות על כל ענינים היוצרים או העשויים ליצור רגשות איבה ושנאה בין סוגים שונים של תושבי פלשתינה (א"י) מתוך כוונה לסלק את הענינים האלה."

תקון סעיף 226 מ:
הפקודה העיקרית.

7. סעיף 226 מן הפקודה העיקרית יתוקן:—

(א) ע"י ביטולו של סעיף־קטן (1) הימנו והחלפתו בסעיף־הקטן דלקמן:—

„(1) אשה שגרמה ע"י מעשה זדון או אי־מעשה בזדון למות תינוקה כשלא מלאו לו עדין שנים עשר חודש, אלא שבשעת המעשה או אי־מעשה לא היתה דעתה עדין מיושבת עליה מחמת שלא החלימה עדין לגמרי מתוצאות הלידה או מתוצאות ההנקה שלאחר הלידה, הרי למרות שהמסבות היו כאלה שאלמלא הסעיף הזה היתה העברה בגדר רצח, תאשם האשה בהריגת תינוק ויוכלו לנהוג בה ולענוש אותה כאילו היתה אשמה בעברה של הריגת אותו תינוק”;

(ב) ע"י החלפת המלים „תינוק שנולד” שבסעיף־קטן (2) מאותו סעיף במלים „תינוק שלא מלאו לו שנים עשר חודש”.

תקון סעיף 369 מ:
הפקודה העיקרית.

8. סעיף 369 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י מחיקת המלים „ויעבירונו לראש בית האוצר” המופיעות באותו סעיף, והחלפתן במלים דלקמן:—

„וימסרנו מיד לתחנת המשטרה הקרובה ביותר והמשטרה, לאחר שתנקוט ביחס לאותו מטבע באותה פעולה שתמצאנה לרצויה ולאחר אותן חקירות ביחס אליו שתמצא תועלת בהן, תצוה להעביר את המטבע לראש בית האוצר”.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

21 בדצמבר, 1989.